

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 31/05/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 90

VẬN MẠNG CỦA CHÍNH MÌNH CÓ THỂ THAY ĐỔI

Nhiều người không biết rằng vận mệnh có thể thay đổi nên họ buông trôi, phó mặc cho số phận. Mỗi chúng ta đều có năng lực cải tạo vận mệnh. Trong “*Liễu Phàm Tứ Huấn*”, khi Tiên sinh Viên Liễu Phàm được Khổng Tiên Sinh đoán vận mạng, ông nhận thấy mọi việc diễn ra trong cuộc đời của mình đều giống như những điều mà Khổng Lão Tiên Sinh đã nói. Tiên sinh Viên Liễu Phàm cho rằng mọi việc đã được an bài nên ông buông trôi thậm chí không bận tâm suy nghĩ về tương lai. Sau khi Viên Liễu Phàm gặp Thiền sư Vân Cốc, Thiền sư nói vận mạng có thể thay đổi bằng cách nỗ lực làm thiện, tích cực tích công bồi đức, ông đã tích cực làm theo lời của Thiền sư Vân Cốc và đã hoàn toàn thay đổi được vận mạng. Trước đây trong vận mạng của ông không có con, không đỗ đạt, không có tuổi thọ nhưng sau này, ông đã có hai người con trai, thi đỗ và làm quan huyện, sống đến hơn 70 tuổi.

Thầy Lý Bình Nam từng nói: “*Vận mệnh đời này tôi có là do ngay trong đời này tôi tu mà được*”. Trong vận mạng Thầy Lý Bình Nam không có tuổi thọ nhưng Ngài đã thọ đến hơn 90 tuổi. Sau khi Ngài Lý Bình nam mất hàng trăm học trò của Ngài đã thay phiên nhau niệm Phật trong suốt 49 ngày không gián đoạn, thế gian này không nhiều người có được phước báu lớn như vậy!

Hòa Thượng Tịnh Không ban đầu cũng không có phước báu, tuổi thọ, Thầy bói nói rằng Ngài không sống qua được 45 tuổi nhưng Ngài đã hoàn toàn thay đổi được vận mạng, Ngài đã sống đến hơn 90 tuổi, trong suốt 70 năm Ngài đến rất nhiều nơi trên thế giới để giảng Kinh pháp.

Khi Đại sư Chương Gia dạy Hòa Thượng Tịnh Không bố thí, Hòa Thượng nói: “*Con không có tiền để ăn làm sao có tiền bố thí!*”. Đại sư Chương Gia hỏi Hòa Thượng: “*Vậy 1 đồng hay 1 xu, 1 hào con có không?*”. Đại sư Chương Gia đã dạy Hòa Thượng bắt đầu bố thí từ một xu, một hào. Chúng ta bố thí, làm việc thiện chính là chúng ta ngày ngày cải tạo vận mệnh. Nếu chúng ta không tích cực làm thì hằng ngày chúng ta chỉ hưởng phước, lãng phí phước. Nếu phước hết thì mạng chúng ta cũng không giữ được. Người thế gian nói: “*Lộc tận thì nhân vong*”. Chúng ta hưởng hết phước thì chúng ta không giữ được mạng. Hằng ngày, chúng ta làm được những việc lợi ích người thì đó

là chúng ta đang tu phước. Chúng ta bắt người khác vì mình lo nghĩ, lao tâm tổn trí thì chúng ta sẽ tổn phước, vận mệnh của chúng ta sẽ ngày càng xấu.

Hằng ngày, việc gì có thể lợi ích chúng sanh thì tôi tích cực làm, tôi không ngại khó. Khi tôi làm chung cùng các chú, trong tâm tôi không bao giờ có ý niệm làm là tôi sẽ làm ít hơn mọi người, đây là ngày ngày tôi tích công bồi đức. Thân tứ đại của chúng ta sẽ nhanh chóng già nua, hơi tàn sức kiệt, khi chúng ta còn sức khỏe, chúng ta phải cố gắng hy sinh phụng hiến, đây chính là chúng ta tích công bồi đức. Hòa Thượng luôn nhắc chúng ta tu phước, tích phước, thậm chí là tiếc phước.

Nhiều năm qua, khi cần di chuyển bằng máy bay thì tôi luôn chọn ngày giá vé máy bay thấp nhất. Tôi thường chọn bay vào thứ ba, thứ tư hoặc thứ năm, đây là tôi cố gắng tiếc phước. Hằng ngày những thứ nào có thể tặng thì tôi thu gom để tặng, nhất định không lãng phí. Chúng ta trồng cây mà chúng ta không thu hoạch, không tặng cho người thì chúng ta đã lãng phí. Chúng ta thu hoạch tặng cho người là chúng ta đang tu tích phước báu. Những ngày gần đây, ngay sau khi làm xong đậu thì chúng tôi đưa cho bác hàng xóm để bác mang tặng mọi người. Chúng ta làm đậu vào buổi sáng, buổi chiều chúng ta mới tặng thì đậu đã không còn tươi ngon. Chúng ta cắt rau tặng người thì chúng ta phải tự hỏi mình là khi họ ăn rau thì rau có còn tươi hay không. Chúng ta không cần trọng khi tặng rau, đậu thì khi mọi người ăn, rau đậu có thể đã bị hỏng. Đây là chúng ta chảnh mắng, vô tâm, không vì người lo nghĩ.

Hôm qua, tôi cắt 30 túi rau, tôi đưa 30 túi cho bác hàng xóm và dặn bác tặng rau cho mọi người trước, khi nào làm xong đậu thì tôi sẽ tặng đậu cho mọi người sau. Hòa Thượng luôn dạy chúng ta vì người lo nghĩ. Chúng ta vì người lo nghĩ thì chúng ta đã tạo ra phước báu, chúng ta không cần phải làm những việc quá lớn lao. Điều quan trọng nhất là cách dụng tâm của chúng ta, chúng ta biết dụng tâm vì người lo nghĩ thì vận mạng của chúng ta liền thay đổi. Chúng ta phải suy xét và phản tỉnh về điều này!

Chúng ta không cần đợi có tiền tài thì mới đi giúp người khác, trước tiên chúng ta phải dùng nội tài giúp người, nội tài là năng lực, trí tuệ, học vấn của mình. Chúng ta tùy duyên giúp người bằng ngoại tài, không nên cưỡng cầu. Nếu chúng ta có tiền tài, vật chất thì chúng ta dùng tiền tài, vật chất giúp người.

Mấy chục năm qua, tôi làm theo lời Hòa Thượng dạy, đi đến đâu tôi cũng chuẩn bị quà cho mọi người. Tôi không bao giờ có ý niệm nhận quà của người khác. Tôi luôn chọn những món quà phù hợp nhất để tặng cho mọi người. Khi tôi sang Anh, tôi mang theo 1000 sợi dây có hình tượng Phật, mọi người nói, ở nước ngoài những sợi dây như vậy có giá khoảng ba bảng Anh, nghĩa là khoảng 100.000 đồng một sợi dây như vậy.

Khi tôi đến chùa Linh Sơn ở Luân Đôn, ban đầu, mọi người nhìn tôi bằng con mắt dò xét, một số người cho rằng tôi đi nước ngoài để kiếm tiền, khi tôi lên chia sẻ, họ đặt máy ghi âm ở bên cạnh để ghi lại những lời tôi nói. Tôi chia sẻ với họ tất cả kiến thức

về Phật pháp mà mình biết, khi tôi ra sân bay có người đưa tôi một chút tiền, họ đang sửa chùa nên tôi ủng hộ số tiền này cho họ. Sau buổi nói chuyện, người hội trưởng nói buổi chia sẻ rất tuyệt vời và mời tôi đến nhà.

Hòa Thượng dạy chúng ta pháp bố thí, pháp này vô cùng vi diệu! Chúng ta đi đến đâu chúng ta cũng nên bố thí, mang tâm bố thí cúng dường cho mọi người. Việc này không quá lớn lao nhưng chúng ta sẽ thay đổi được vận mạng. Đi đến đâu tôi cũng nhất định không nhận quà mà chỉ tặng quà. Tôi trước sau như một, nên mọi người không nói những lời dị nghị về tôi.

Hòa Thượng thường nói: **“Được tặng quà nhiều thì người ta sẽ vui”**. Một người cho dù rất giàu sang thì họ vẫn thích được tặng quà. Có một bác tích cực hỗ trợ công tác phiên dịch, nhà bác không thiếu một thứ gì nhưng khi được tôi tặng quà, bác rất cảm động. Thí dụ, tôi tặng bác một trái mít chín cây, những sọt bánh tét, nước nho do tôi tự làm. Những món quà này bao nhiêu tiền cũng không thể mua được! Tôi tặng những món quà làm bằng tâm tri ân, tâm chân thành, tâm cung kính vì họ đã phát tâm hộ trì Phật pháp, hỗ trợ công tác phiên dịch.

Chúng ta quán sát, chúng ta có làm mọi việc bằng tâm tri ân, báo ân hay không? Tất cả việc làm của chúng ta phải xuất phát từ tâm tri ân, báo ân. Chúng ta phát được tâm này thì chúng ta đã hình thành phước báu. Người thế gian cái gì cũng có nhưng họ không có tâm tri ân, báo ân! Chúng ta là người học Phật, chúng ta làm bất cứ việc gì thì cũng phải dụng tâm tri ân, báo ân. Chúng ta là một công dân, chúng ta làm những việc làm lợi ích cộng đồng, xã hội, đây là chúng ta tri ân quốc gia. Chúng ta phải làm những việc làm để tri ân Cha Mẹ, không làm những việc khiến Cha Mẹ phải xấu hổ vì mình. Nếu chúng ta làm việc lợi ích cho nhiều người thì họ sẽ khen Cha Mẹ chúng ta khéo dạy con.

Trong lễ tri ân Cha Mẹ, vợ chồng gần đây, tập thể giáo viên, phụ huynh, học sinh đã diễn vở kịch về Mẹ Bác Hồ, để tri ân người Mẹ làng Sen, vở kịch rất cảm động. Chúng ta là học trò, chúng ta phải làm mọi việc với tâm tri ân Thầy Cô, không để Thầy Cô phải hổ thẹn. Chúng ta phải có tâm tri ân tất cả chúng sanh. Chúng ta phải hết sức cẩn trọng để trồng được rau ngon, làm được đậu sạch tặng mọi người. Hôm trước, sau lễ tri ân Cha Mẹ, vợ chồng, có một phụ huynh nói với tôi, họ rất cảm động vì họ thấy Thầy Cô, phụ huynh, các con luyện tập vô cùng vất vả để chương trình đạt hiệu quả tốt nhất. Người học Phật khác người thế gian ở chỗ khéo dụng tâm. Chúng ta khéo dụng tâm thì mới thay đổi, cải tạo được vận mạng. Nếu chúng ta không khéo dụng tâm hay chúng ta chỉ làm bề ngoài thì không thể thay đổi được vận mạng.

Hòa Thượng nói: **“Tiên sinh Viên Liễu Phàm sau khi gặp Thiền sư Vân Cốc thì mới hiểu được rằng vận mệnh có thể thay đổi. Vận mệnh do ai định? Không có một vị nào có thể định vận mệnh cho chúng ta, vận mệnh của mình là do chính mình tự định đặt. Có rất nhiều người đã thay đổi được vận mệnh, tại sao chúng ta không nỗ**

lực để thay đổi vận mệnh”. Vận mệnh do chính chúng ta định đặt vậy thì đương nhiên chúng ta có thể thay đổi vận mệnh.

Ban đầu, khi Tiên sinh Viên Liễu Phàm gặp Khổng Tiên sinh, ông tưởng rằng vận mệnh đã cố định, không thể thay đổi nên buông trôi. Có những người, ngày trước thường xuyên ăn nhậu, phá làng phá xóm nhưng hiện tại, họ ngày ngày làm những việc thiện để tích công, bồi đức, vận mệnh của họ liền thay đổi. Chúng ta tùy thuận tập khí, phiên nào thì chúng ta không thể thay đổi vận mệnh. Thí dụ, chúng ta tùy thuận theo tập khí ngủ thì chúng ta sẽ luôn muốn ngủ. Chúng ta không được tùy thuận theo tập khí ngủ mà chúng ta phải quy định, một ngày chúng ta chỉ được ngủ trong bao nhiêu giờ, không được phép ngủ nhiều hơn. Từ lâu, tôi đã quy định, sau 4 giờ sáng đến trước 12 giờ trưa thì tôi không được phép nằm; từ khoảng 3h10’ cho đến 12 giờ trưa, tôi chưa bao giờ nằm, buổi trưa tôi nằm nghỉ một chút.

Trong sách của nhà Nho có ghi lại, người quân tử hết sức cẩn trọng khi ở một mình. Chúng ta không chỉ cẩn trọng khi đứng trước đại chúng mà khi chúng ta ở một mình thì chúng ta càng phải cẩn trọng. Trong “*Đệ Tử Quy*” dạy: “*Vào phòng trống như có người*”. Ở thế gian, người quân tử đã cẩn trọng như vậy, chúng ta là người học Phật, Phật là Thầy của Trời, Người, nên chúng ta phải hết sức cẩn trọng trong khởi tâm động niệm, hành động tạo tác. Chúng ta luôn cẩn trọng trong khởi tâm động niệm, hành động tạo tác thì chúng ta sẽ thay đổi vận mạng của chính mình. Chính chúng ta có thể tự thay đổi vận mạng của chính mình. Trước đây, chúng ta tham lam, chỉ muốn nhận nhưng hiện tại, chúng ta luôn hoan hỷ cho đi, không bao giờ có tâm muốn nhận về vậy thì vận mạng của chúng ta liền thay đổi. Hòa Thượng nói: “***Chính mình có thể thay đổi vận mạng của mình***”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!